



ת"ד 11359/01/21 - מדינת ישראל נגד שושנה הרוש

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 11359-01-21 מדינת ישראל נ' הרוש

בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שושנה הרוש

הנאשמת

גזר דין

1. ביום 30.5.21 הורשעה הנאשמת, בהתאם להודאתה, בעבירות נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה (נ"ח), תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), נהיגה בניגוד לכיוון לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה ועבירה שגרמה חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.
2. עפ"י המתואר בכתב האישום ביום 2.6.19 בשעה 7:32 נהגה הנאשמת ברכב מסוג סובארו נושא לוחית רישוי: 31374001 מכיוון קריית ענבים להר אדר. המדובר בכביש דו סטרי אשר קו לבן רצוף מפריד בין נתיביו ובסופו שטח הפרדה וצומת טי, אשר מולו הר. באותו זמן נהגה נהגת מעורבת ברכב מסוג BMW שמספרו 9334954 בנתיב הנגדי לנאשמת. הנאשמת נהגה באופן שאינו תואם את תנאי הדרך ובמהירות מופרזת, סטתה מנתיב נסיעתה לנתיב הנגדי, ופגעה ברכב המעורב. בהמשך עלתה הנאשמת על שטח ההפרדה הבנוי והמשיכה בנהיגה עד שהתנגשה בהר שמול הצומת.
3. כתוצאה מהתאונה ניזוקו כלי הרכב המעורבים וכן נחבלה הנאשמת חבלה של ממש בדמות קונטוזיה מוחית עם דימום subarachnoid, שברים בחוליות עמוד השדרה (L1 ו-T10), שברים בסטרנום הקדמי, ברצפת ארובת העין הימנית ודימומים ברשתית העין הימנית.
4. במסגרת הסדר הטיעון הודיעה המאשימה שלאור גילה של הנאשמת, בת 77, ולאור העובדה שהמדובר בחבלה עצמית, אין בכוונתה לעתור למאסר בפועל.

טענות הצדדים

5. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שבמעשיה פגעה הנאשמת בערכים המוגנים של פגיעה בערך



החברתי שלמות הגוף שלום הציבור. על פיה, האירוע יכול היה להסתיים בצורה חמורה בהרבה מבחינת נפגעים.

6. לטענת המאשימה, את מתחם העונש יש לקבוע בהתאם לרמת הרשלנות של המתלוננת. כאשר המדובר ברשלנות ברמה גבוהה ובחבלות חמורות אזי העונש ברף העליון כולל מאסר בפועל ופסילה ארוכה למשך מספר שנים ואילו ברף התחתון, בו הרשלנות נמוכה, אשם תורם או חבלות קלות, מתחם העונש הינו החל מפסילת המינימום לצד של"צ ורכיבים נלווים.

7. נטען שבמקרה הנדון המדובר ברשלנות ברף חומרה גבוה וכי פסיקה מתאימה מוטלים עונשי מאסר החל ממספר קצר של חודשי מאסר שיכול ויורוצה בעבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר לצד פסילה למספר שנים. לפיכך סברה המאשימה שמתחם העונש הראוי הינו בין 3 ל-9 חודשי מאסר לצד פסילה שנעה בין שנתיים ל-5 שנים. בהתחשב בגילה של הנאשמת, בפגיעתה, בנטילת האחריות, ובכך שלאשמת אין עבר תעבורתי מכביד, (3 הרשעות קודמות מסוג ב.מ. חרף היותה בעלת רישיון מאז שנת 1977), ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמת עונש מאסר מותנה, פסילה בפועל למשך 5 שנים, פסילה מותנית וקנס.

8. לדברי הסנגור רשלנות הנאשמת בתאונה שאירעה הינה נמוכה. לנאשמת אין עבר תעבורתי. התאונה אירעה בשל היסח הדעת של שנייה.

9. הסנגור ציין שהנאשמת היא שנפגעה בתאונה, ושילמה עונש ממשי על מעשיה בדמות אשפוז ארוך והחלמה קשה. בנוסף, הנאשמת החליטה שלא לנהוג שוב ברכבה.

10. הסנגור ביקש שלא להטיל על הנאשמת עונש פסילה ארוך מ-9 חודשים לצד פסילה מותנית וקנס.

מתחם העונש ההולם

11. כידוע, מתחם העונש נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 4ב לחוק).

12. במקרה שלפני פגעה הנאשמת בבטיחות משתמשי הדרך, בביטחונם ובבריאותם, וגרמה לנזק לרכוש וכן לנזק רפואי חמור לה עצמה.

13. בע"פ 2247/10 שלום ימיני נגד מדינת ישראל (נבו, 12.1.2011) נקבע כי:

"רבות נאמר על נגע תאונות הדרכים, ההולך ופושה וקוטל בנו ללא רחם וללא הבחנה, ואשר בעטיו נגבה מחיר דמים נורא, אם בהרוגים, אם בחבולים בגופם ובפצועים בנפשם, ואם בדאבת יקיריהם... מקומו של בית המשפט במלחמת החורמה נגד תופעה קשה זו לא נפקד, ועליו להמשיך להירתם ולהרים תרומתו למען מאבק עיקש זה, בין היתר באמצעות הדאגה לענישה הולמת, אשר תסייע להגברת המודעות בדבר המחיר הכרוך בהפרת כללי התנהגות על הכביש".



14. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, ביניהם: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

15. בבחינת מקרים דומים לצורך קביעת מתחם העונש, כאשר אין המדובר בעברייני תנועה רציוניסטים וכאשר החבלות אינן בחומרה הגבוהה ביותר, הרי שמתחם הענישה בגין עבירות דומות הינו לרוב החל פסילה קצרה ועד פסילה למשך עד 20 חודשים ללא רכיב מאסר ולצד ענישה נלווית ועד לעונשי של"צ או מאסר קצר, שיכול ויבוצע בעבודות שירות.

ראו: רע"פ 3065/19 **אהרון אסלן נ' מדינת ישראל** (נבו 17.06.2019) אושר עונש של 20 חודשי פסילה בניכוי פסילה מנהלית וקנס בסך 5,000 ₪ לצד ענישה נלווית; בעפ"ת (מחוזי חי') 20502-11-12 **האיל תגת נ' מדינת ישראל** (נבו 28.03.2013) אושר עונש של 11 חודשי פסילה, 1,800 ₪ קנס ומאסר מותנה; בעפ"ת (מחוזי חי') 28827-06-12 **חסאן חאג' נ' מדינת ישראל** (נבו 01.08.2012) אושר עונש של 8 חודשי פסילה בניכוי פסילה מנהלית, פסילה מותנית וקנס בסך 2,000 ₪. בעפ"ת (מחוזי חי') 49562-10-10 **מונדר זיני נ' מדינת ישראל** (נבו 01.02.2011), בדומה, אושר עונש של 8 חודשי פסילה הפסילה המנהלית, 4 פסילה מותנית וקנס בסך 1800 ₪. בת"ד 7151-07-18 **מדינת ישראל נ' רז יעקובסון** (נבו 06.09.2020) בו הוטל צו של"צ 350 שעות, 12 חודשי פסילה בניכוי הפסילה המנהלית, קנס בסך 3,000 ₪ ועונשים מותנים.

16. כאשר הנאשם נפגע אף הוא בתאונה, ניכר כי המתחם שנקבע הינו נמוך אף הוא ואינו שונה מהמתחם שנקבע לעיל.

ראו: ת"ד 5996-03-15 **מדינת ישראל נ' מיכאל דוברינבסקי** (נבו 30.04.2017) בו הוטלו 3 חודשי מאסר שיבוצע בעבודות שירות, 11 חודשי פסילה, לצד ענישה נלווית; בת"ד 3094-09-08 **מדינת ישראל נ' צח מומי** (נבו 18.04.2010), בהתחשב בפציעת הנאשם, לא הוטל עונש מאסר אלא פסילה למשך 12 חודשים לצד ענישה נלווית.

קביעת עונשה של הנאשמת בטווח הענישה שנקבע

17. במקרה שלפני יש להתחשב בשיקולים אלו לצורך קביעת מתחם העונש:

- א. הנאשמת אישה מבוגרת, כבת 77, נטלה אחריות בשלב מוקדם של ההליך, ובכך חסכה זמן שיפוטי.
- ב. הנאשמת בעלת ותק נהיגה ארוך ועברה התעבורתי נקי. בנסיבות אלו ניתן לקבל את טענתה שהתאונה נגרמה עקב היסח דעת רגעי ולא מעבר לכך.
- ג. מי שנפגעה באירוע ובאופן שאינו פשוט, הינה הנאשמת עצמה, כאשר יתר הנזקים הינם רכושיים.



18. בשים לב לשיקולים האמורים סבורני כי יש למקם את הנאשמת בתחתית מתחם העונש ההולם ולגזור את עונשה כדלקמן:

א. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון למשך 12 חודשים. הפקדת הרישיון תיעשה עד ליום 3.10.2021.

ב. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. קנס בסך 2000 ₪ ב- 4 תשלומים החל מיום 3.10.2021.

ד. התחייבות בסך 5000 ₪ להימנע מביצוע עבירה הכוללת קלות ראש עם חבלה, זאת למשך 3 שנים. ההתחייבות תיחתם באמצעות הסנגור, ותועבר למזכירות בית המשפט בתוך 45 יום.

19. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לצדדים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' אלול תשפ"א, 11 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.